

Hajókirándulás A Dunán

A kép engem ábrázol anyámmal 1932 nyarán egy dunai hajó fedélzetén. Miután apám tulajdonképpen hajós volt, nekünk szabadjegyünk volt a hajóra, és sokat hajókéztünk. Nagypám az osztrák tulajdonú Duna-Gőzhajózási Társaságnál dolgozott, a cég Józsefvárosi pályaudvaron lévő raktárában volt raktárfőnök. Ő intézte el, hogy apám érettségi után a Duna-Gőzhajózáshoz került, a vállalat központjába. És miután apámnak kereskedelmi végzettsége volt, hamar pénzügyi területre került, és pénztáros, majd főpénztáros lett, és végül főkönyvelőként mint címzetes igazgató fejezte

be a pályafutását elég hamar, 1938-ban. Ugyanis amikor az Anschluss következtében Ausztria a hitleri Németország részévé vált, ott is az úgynevezett nürnbergi törvényeket alkalmazták, amelyek korlátozták a zsidók alkalmazását. Apámmal közölték, hogy sajnálattal, de nyugdíjba küldik. Az anyám ősei apai részről lengyelek, anyai részről felvidékiek voltak. Úgy tudom, Nyitrán és környékén éltek. Az anyai nagyapámat Zwirnek hívták, de a keresztnévére nem emlékszem. Nagykereskedő volt, elsősorban déligyümölcsimporttal foglalkozott. Narancs, mandarin, citrom voltak a fő importcikkek. A Ráday utcában laktak, egy elég szép, mai viszonylatban is elfogadható négyszobás lakásban. A két fiúgyerünkkel laktak együtt, akik csak a háború után nősültek meg. A nagyapám halála után a nagyobbik fiú, Ferenc örökölte az üzletet. Anyám, Zwirn Dóra 1903-ban született Budapesten. Apámmal egy baráti körben találkoztak. 1929-ben házasodtak össze. Még abban az évben megszülettem. Sajnos csak a gyerekkorom eleje volt boldog. Az apám a Duna-Gőzhajózás főtisztviselője volt. Szerette és használta is ezt a kifejezést, hogy a Duna-Gőzhajózás főtisztviselője, akkor ez elfogadott kifejezés volt. Egy magas rangú tisztviselő, egy nagyvállalat vezető tisztviselője volt. Anyám pedig besegített a nagybátyám, Zwirn Ferenc üzletébe, a déligyümölcs nagykereskedésbe. Tehát noha semmilyen értelemben nem számítottunk gazdagnak, anyagilag biztonságos életet éltünk, minden elsején egy nagyon rendes fizetése volt apámnak. De anyám a nagyszülőknél látott szokásoknak megfelelően nagyon ellene volt mindenféle pazarlásnak. Még a számokra is emlékszem: hatszáz pengő volt a fizetése plusz háromszáz pengő lakbérpótlék. De el is várták, hogy megfelelő lakásban lakjon, és nagyon rossz néven vették, ha valaki ezt a pénzt nem arra használta fel.